

12

Fastighetsägare har inte medgetts ersättning för tryckstegringspump.

C.K. och K.-G.S. äger en fastighet i Kiruna kommun. Fastigheten, som utgörs av en bergstomt, är bebyggd med en permanentbostad för en familj. Byggnaden består av två våningar med vind. Sedan år 1993, efter renovering av byggnaden, är vinden inredd med ett allrum, dusch och bastu. I mellanplanet finns sovrum och i bottenplanet stuga och kök. Fastigheten är ansluten till kommunalt ren- och spillvatten och är belägen inom verksamhetsområdet för den allmänna va-anläggningen. Strax öster om tomten sluttar det brant och fastigheten ligger intill kommunens högtryckszon för vattenförsörjning.

C.K. och K.-G.S. yrkade att Kiruna kommun skulle förpliktas att till dem utge 8 400 kr en av dem inköpt tryckstegringspump samt att Va-nämnden skulle fastställa att kommunen i fortsättningen skall svara för drift och underhåll av pumpen.

Kommunen bestred yrkandena.

C.K. och K.-G.S. anförde: I samband med renoveringen av huset placerades badrummet på vinden. Redan före renoveringen hade de ett flertal gånger problem med otillräckligt vattentryck på mellanplanet. På översta tappstället understiger trycket $0,3 \text{ kg/cm}^2$. Problemet har pågått sedan de flyttade in på fastigheten. I samband med renoveringen bytte de också ut alla ledningar och ökade dimensionen på huvudledningen. Detta hjälpte emellertid inte. På vindsvåningen är trycket i det närmaste obefintligt. De skaffade därför en tryckstegringspump i oktober 1995 till en kostnad av 8 400 kr. Därefter har trycket i ledningarna blivit bättre, men om trycket är alltför lågt startar inte pumpen. De anser att kommunen brustit i sina åligganden genom att inte ha tillräckligt vattentryck i ledningarna.

Kommunen anförde: Centralorten består av tolv tryckzoner. Sökandens fastighet ligger inom en s.k. normalzon alldeles intill en högtryckszon. Fastigheten har ett sämre normaltryck i ledningarna än många andra fastigheter i samma zon. Någon tryckstegring sker inte i normalzonen. Ingen fastighet skall ha högre tryck än 7 kg/cm^2 och det lägsta trycket skall inte vara lägre än $0,3 \text{ kg/cm}^2$ före det överst belägna tappstället. I de fall kommunen inte uppfyller kravet på lägsta tryck, bekostar kommunen en tryckstegringspump. Vattentrycket på fastigheten har testats vid tre tillfällen, dels 20-21 mars 1995, dels 30-31 mars 1995, och, efter det att Va-nämnden begärt kompletterande utredning, även under perioden 7 – 14 april 1997. Mätningarna år 1995 är gjorda efter kran i källaren och på vindsvåningen och visar att trycket inte i något fall understeg $0,3 \text{ kg/cm}^2$. Tryckmätningen 1997 har skett i

källaren på fastigheten varvid vattenmätaren har demonterats och ersatts med ett Trör till vilket tryckmätningstrustningen varit kopplad. Vattenmätarens höjdläge är 557,2 m. Mätningen har pågått under en veckas tid och utförts på en mera detaljerad skrivarremsa än vad som varit fallet vid de tidigare utförda mätningarna. Den nu i frågavarande mätningen visar ett vattentryck före första tappstället, som är cirka 0,3 kg/cm² högre än det vattentryck som uppmättes i källarvåningens tappställe vid mätningen 30–31 mars 1995.

Va-anläggningen uppfyller därför kraven i Svensk Byggnorm och enligt ABVA p. 4 skall fastighetsägaren i sådant fall själv bekosta anordningar för bl.a. tryckstegring. Vattennivåerna i vattentornet varierar mellan 573,0 och 577,0 m. Förbindelsepunkten ligger på 555,0 m och det högst belägna tappstället på 566,0 m. Angivna nivåer i vattentornet ger ett statiskt tryck i källarvåningens tappställe av 1,6-2,0 kg/cm² och i den inredda vindens tappställe av 0,6-1,0 kg/cm².

Va-nämnden yttrade:

Enligt 12 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (va-lagen) skall en allmän va-anläggning vara försedd med de anordningar som krävs för att den skall fylla sitt ändamål och tillgodose skäliga anspråk på säkerhet. Några närmare föreskrifter om utformningen av anläggningen, som i detta fall i fråga om vattentryck, har inte ansetts erforderligt.

Det ligger dock i sakens natur att det för fastigheter anslutna till en allmän va-anläggning skall kunna begäras att de tillförs vatten under sådant tryck över tiden att anslutningen blir meningsfull för de olika former av användning av anläggningen som normalt förekommer i ett hushåll. En annan sak är att en fastighet kan ha så speciella förutsättningar att det trots att trycket i förbindelsepunkten är godtagbart krävs tryckstegringsåtgärder i den egna installationen. För sådana åtgärder svarar normalt fastighetsägaren.

I det här fallet har kommunen, under hänvisning till såväl teoretiska beräkningar av statiska trycket vid fastigheten som de företagna mätningarna vid olika tidpunkter och ställen inom fastigheten, hävdatt att trycket ligger inom godtagbara gränser.

Av p. 9 i kommunens ABVA framgår att kommunen inte garanterar ett visst vattentryck eller en viss vattenmängd per tidsenhet. Att trycket sålunda kan variera i en allmän vattenanläggning får godtas förutsatt att den ändå kan användas för avsett ändamål. Det finns givetvis inte anledning att ifrågasätta att C.K. och K.-G.S. vid olika tillfällen upplevt trycket i vattenledningen som besvärande lågt. Utredningen i målet visar dock inte annat än att vattnet levereras till fastigheten under sådant tryck att det såvitt beror på kommunen skall kunna komma till ändamålsenlig användning.

Va-nämnden lämnade C.K.:s och K.-G.S.:s talan utan bifall.

Beslut: 1997-07-01, BVa 60

Mål nr: Va 67/96